

INGEZONDEN.

ENKELE VRAGEN

Hoog Geachte Hoofd-Redacteur.

De Aphorismen in het laatste nummer van ons Tijdschrift geven mij aanleiding tot het stellen van enkele vragen, die ik gaarne door U of een ander geacht collega zou beantwoord zien.

Ik lees: de beste bestrijding van de onbevoegde uitoefening der tandheelkunde is het verstrekken van goede en goedkoope deskundige hulp.

Zoals U bekend is, heeft het Hoofdbestuur van de Maatschappij 7 vragen aan de collega's gezonden, in verband met de bestrijding der onbevoegde uitoefening der tandheelkunde. De 7e vraag luidde: Kunt ge ook wellicht middelen aan de hand doen om in Uw ressort*) de onbevoegde uitoefening der tandheelkunde te bestrijden?

Enkele collega's beantwoordden deze vraag in den geest van de eerste aphorisme. Zoo sprak een Amsterdamsch collega de woorden: behoorlijke hulp voor minder welgestelden, on- en minvermogenden. Zoolang wij hierin te kort schieten, draagt bestrijding van onbevoegden een, laten wij het noemen, eenzijdig karakter.

Een Rotterdamsch collega antwoordde: Het zoo breed mogelijk opzetten van een Tandh. kliniek voor on- en minvermogenden, waar den geheelen dag en ook 's avonds wordt gewerkt.

Een Haagsch collega gaf den raad: Het behouden van tanden door conserveerende behandeling in schooltandklinieken, ziekenfondsklinieken enz.

Ik constateer dus, dat er collega's zijn, die de bestrijding van de onbevoegde uitoefening der tandheelkunde met succes verwachten, door het verstrekken van goede en goedkoope deskundige (tandheelkundige) hulp aan minder welgestelden, on- en minvermogenden, in daarvoor ingerichte tandheelkundige klinieken en ziekenfondsen, waar zoo mogelijk den geheelen dag en ook 's avonds gewerkt wordt.

*) de cursiveering is van mij.

Nu zou ik gaarne willen weten of de onbevoegde uitoefening der tandheelkunst het weligst tiert, daar, waar het grootste gebrek bestaat aan tandheelkundige hulp voor de minder bedeeden, en of b.v. in Rotterdam een vermindering te constateeren valt van het aantal onbevoegden, van het oogenblik af, dat de Rotterdamsche Tandheelkundige Polikliniek haar zegenende werking ging ontplooiën. Ik zou ook gaarne willen weten hoeveel van dergelijke instellingen noodig zijn voor een stad als den Haag, om aan de onbevoegde uitoefening der tandheelkunst voor goed een einde te maken.

Zou de geachte collega, die deze vragen wil beantwoorden, mij ook kunnen zeggen, hoeveel kapitaal bijeengebracht moet worden om die instellingen op te richten, en of het initiatief moet uitgaan van de tandartsen of van autoriteiten of publiek?

Ik lees toch in de tweede aphorisme: het tandarts-diploma verstrekt den rechtmatigen bezitter bijzondere rechten. Dit brengt ongeschreven verplichtingen mee. Worden wij hier misschien ook op onze plicht gewezen, het initiatief te nemen tot het oprichten van tandheelkundige poliklinieken en daarvoor de noodige gelden bijeen te brengen om in de eerste plaats de minder bedeeden goede en goedkoope tandheelkundige hulp te verschaffen en in de tweede plaats de onbevoegde uitoefening der tandheelkunst te bestrijden?

Ik heb reeds voor den oorlog getracht in bovenstaande geest werkzaam te zijn. Enkele Haagsche collega's hebben mij krachtdadig gesteund. Alles is om zoo te zeggen klaar om morgen aan den dag te beginnen n.l. met de oprichting. Jammer, dat al onze berekeningen door den oorlog in de war zijn geraakt. Het benoodigde kapitaal zal verdubbeld moeten worden, want de huizen zijn thans zooveel duurder, en de installatie en de huisbewaarder eveneens. Maar met een beetje goeden wil zal het geld er wel komen. De vraag is nu weer: hoe krijgen wij een goed stel tandartsen. Wij hadden voor den oorlog een prachtig stel, maar enkele zijn in die 5 jaren tot grooter bekendheden gegroeid, en hebben het thans te druk, om hun kostbaren tijd aan de polikliniek te geven.

Daarbij komt, dat vele collega's, zelfs met goeden naam en groote praktijken, deze polikliniek niet welgezind zijn. Zij vreezen concurrentie in eigen praktijk, en dat is toch heusch de bedoeling niet. De bedoeling is, de onbevoegden concurrentie aan te doen, en ze dan weg te werken, precies zooals de eerste aphorisme ons van advies dient.

Dat weg-werken van onbevoegden is geen gemakkelijk baantje. Jammer dat zoovele nette tandtechnikers zich laten misleiden door die zelf praktijk uitoefenende, zich zelf bekwaam achtende, en wettelijk gerechtigd doende voormannen, anders zou er met die menschen nog wel te spreken zijn. Maar waarover valt nog te praten? Over de

techniker-kwestie? Volgens de zesde aphorisme is deze de moeite van de oplossing waard.

Welnu, ik zou gaarne aan de oplossing willen meewerken, maar wie van de collega's kan mij helder uiteenzetten, wat wij onder de *techniker-kwestie* hebben te verstaan.

Dat hij spreke !!

Bovendien zou ik graag willen weten: hoeveel technikers er in Nederland noodig zijn. Dit in verband met de opleidingschool, waarvan de zevende aphorisme spreekt. Mijn laatste vraag: Moet die opleidingschool door de tandartsen in het leven worden geroepen en wie moet dat alles betalen?

Met mijne beste collegiale groeten, teeken ik

Hoogachtend,
J. M. KLINKHAMER.
